

Table of Contents

Tự yêu thương chỉ cho cái trí tự hào bình tĩnh,

Self-love but serves the virtuous mind to wake,

Như viên sỏi kia xoáy vào hồ nước trong veo;

As the small pebble stirs the peaceful lake;

Khuấy động trung tâm, một vòng tròn rồi vòng nữa tiếp theo,

The centre moved, a circle straight succeeds,

Một vòng nữa lan ra, rồi thêm vòng nữa;

Another still, and still another spreads;

Trước hết, nó bao gồm gia đình, láng giềng, bằng hữu;

Friend, parent, neighbour, first it will embrace;

Rồi đất nước mến yêu, và cả loài người;

His country next; and next all human race;

Tiếp tục mở mang, nó ôm trọn cuộc đời

Wide and more wide, th' o'erflowings of the mind

Gồm cả chúng sinh, muôn loài, vạn vật;

Take every creature in, of every kind;

Vui khắp đó đây, ân huệ dâng tràn Trái đất,

Earth smiles around, with boundless bounty blest,

Và cõi Thiên đường soi bóng ở tâm y."

And Heaven beholds its image in his breast."

Rồi ma quỷ rời khỏi Ngài. Nó không thể làm gì hơn nữa, và Đức Christ “lên đường đi Galilee.”^(cxliiv) Ngài trở về với vòng sinh hoạt đời thường. Bất cứ ai là Con của Thượng Đế đều không bao giờ có thể lẩn tránh kinh nghiệm Galilee, khi họ còn ở cõi trần, trong thân xác. Bấy giờ, Ngài làm ba điều: thứ nhất, nghe tin John, Nhà làm phép Báp-têm, đã bị bắt giam, Đức Christ bèn nhận nhiệm vụ đã được đặt để cho Ngài, và tiếp tục rao giảng về sự ăn năn, hối cải. Kế đến, Ngài thận trọng chọn lựa những người sẽ làm việc với Ngài, và Ngài phải huấn luyện cho họ thi hành sứ mệnh của Thiên giới. Rồi sau đó, Ngài bắt đầu công việc phụng sự ngày càng tăng, mà bao giờ cũng là tín hiệu cho thế gian thấy người hành giả đã mở tâm hồn bao gồm nhiều hơn, và đã trải qua một cuộc điểm đạo khác. Cho dù bấy giờ thế gian có thể không nhận biết tín hiệu đó, họ cũng không bao giờ còn y như trước khi có cuộc điểm đạo ấy, và trước khi y tiến hành phụng sự. Khi một điểm đạo đồ xuất hiện vào trong phạm vi của thế gian, y sẽ khiến cho thế gian thay đổi.

Then the devil leaves Him. He could do no more, and Christ “departed into Galilee,”^(cxliiv) going back again to the round of daily living. The Galilee experience can never be evaded by any Son of God whilst incarnate in the flesh. He then did three things: first, hearing that John the Baptist had been cast into prison, Christ took up the task laid down by him, and went on with the preaching of repentance. Next, He chose with care those who were to work with Him, and whom He had to train to carry forward the mission of the kingdom, and then He began that increased service which is ever the signal to the world that a man has become more inclusive and has passed through another initiation. Even though the world may not at the time recognise that signal, it is never again just the same world as it was before the initiation is taken and the service rendered. The emergence of an initiate into the field of the world makes that field different.

Đức Christ đi khắp nơi và hành thiện, “giảng dạy trong các giáo đường Do Thái, rao giảng phúc âm về Thiên giới, và chữa mọi loại bệnh tật trong dân chúng.”^(cxliiv) Ngài xác nhận sự hoàn thiện của mình với Thượng Đế, mọi người, và chính mình. Ngài xuất thân từ kinh nghiệm trong sa mạc, chịu thử lòng, thử thách, và thiên tính nơi Ngài đã được hoàn toàn chứng minh. Ngài tự biết mình là Thượng Đế. Ngài đã tự chứng tỏ nhân tính thiêng liêng của mình. Dù vậy, cũng giống như tất cả

Christ went about doing good, “teaching in the synagogues, preaching the gospel of the kingdom, and healing all manner of disease among the people.”^(cxliiv) He had registered before God and man, and to Himself, His perfection. He emerged from the wilderness experience tried, tested, and with His divinity completely vindicated. He knew Himself to be God; He had demonstrated to Himself His divine humanity. And yet as is the way with all the

---

(cxliiv):

St. Matt., IV.12.

(cxliiv):

St. Matt., IV.12.

(cxliiv):

St. Matt., IV.17-24.

(cxliiv):

St. Matt., IV.17-24.